

Sv. Alberta draudzes ziņas

2024. gada maijs, jūnijs* Nr. 148

Miers un labums!

Augšāmceltais Kristus sava Gara spēkā atjauno Baznīcu. Svētais Gars mūs iekļauj Jēzus Kristus nāves un augšāmcelšanās noslēpumā, un dara mūs par šī noslēpuma dalībniekiem. Gars vada ticīgos pashālo noslēpumu dziļumos, Krusta noslēpumā, kas cilvēkiem var būt neprāts, bet mums - Dieva gudrība un spēks. Viņa mērķis ir likt mums dzīvot

savu dzīvi saskaņā ar Augšāmceltā Garu. Svētajā Garā ir vieglāk praktizēt tikumus, būt stipram un nelokāmam cīņā ar kārdinājumiem un pretinieku uzbrukumiem. Svētais Gars palīdz mums ar ticību pieņemt Tēva gribu un sv. Hilarijs atgādina svarīgu patiesību, ka "Svētais Gars mums ir dots tādā mērā, kādā vēlamies Viņu saņemt".

Kā Svētais Gars vēlas mūsos darboties? Viņa lielākais darbs ir būvēt ar mūsu dzīvēm, tikumiem, talantiem, harismām Kristus Miesu, Baznīcu. Ticīgais, kas atpazīst savu dāvanu vai, vēl izaicinošāk, kāds ticības brālis un māsa viņā ir atpazinis kādu dāvanu, ir nopietni aicināts likt to lietā, lai tā kalpotu draudzes kopienas labumam, jo katra dāvana ir brīvi saņemta žēlastība, kuru nedrīkst paturēt vienīgi sev. Pazemībā ir

jāpieņem tas, ka, lai vai cik vājš un nedrošs es esmu, Dievs mani mudina uz kalpošanu un Svētais Gars šajā ceļā stiprinās un veicinās kopienas vienotību.

Svētā Gara darbības vainagojums ir mīlestībā, kas nav cilvēku plānošanas rezultāts, bet pacietības, atvērtības, žēlsirdības, kalpošanas stājas sekas jeb stājas, kas raksturīgas pašam Dievam Tēvam un Jēzum Kristus. Baznīcas svētki palīdz arī padziļināt šos noslēpumus savā dzīvē un ne velti pēc Vasarsvētkiem mēs svinam Trīsvienības svētdienu (26. maijs), kad varam apcerēt lielākos Dieva dzīves iekšējos noslēpumus un dievišķo kopienu, kurai esam aicināti piederēt. 30. maijā, Kristus Miesas un Asiņu svētkos, varam atsvaidzināt savu izpratni par savu dalību Kristus Mistiskajā Miesā un par to, ka pieņemot Kristus Miesu, mēs pieņemam arī viens otru kā šis Miesas daļu. Jūnija mēnesī Baznīca godina Vissvēto Jēzus Sirdi (7. jūnijs), kas pievērš mūsu uzmanību visdziļākajām sirds kustībām arī mūsos pašos, bet šī mēneša izskaņā pagodināsim sv. Jāni Kristītāju un apustuļus Pēteri un Pāvilu.

br. Jānis

Mērenība ir līdzsvara tikums

Turpinot katehēžu ciklu par tikumiem, 17. aprīļa vispārējās audiences laikā pāvests pievērsās ceturtajam kardinālajam tikumam – mērenībai. Viņš definēja šo tikumu kā “spēju valdīt pār sevi”, turklāt norādot, ka mērenības tikuma iemantošana neliedz baudīt šīs dzīves labumus. Publicējam Svētā tēva uzrunas pilno tekstu.

Dārgie brāļi un māsas, labdien!

Katoliskās Baznīcas katehisms māca, ka "mērenība ir morālisks tikums, kas ierobežo visdažādāko baudu pievilcību un palīdz palikt līdzsvarotam radīto lietu izmantošanā". "Tā nodrošina," lasām katehismā, "gribas valdīšanu pār instinktiem un neļauj iekārēm pārkāpt godprātības robežas. Ar mērenību apveltīts cilvēks savas jutekliskās vēlmes virza uz labo, veselīgi prot atturēties un nepadodas savas sirds kaislībām" (nr. 1809).

Šodien runāšu par ceturto un pēdējo kardinālo tikumu - par *mērenību*. Ar trim pārējiem tikumiem tai ir kopīga vēsture, un tā nepieder tikai

kristiešiem. Griekiem tikumības praktizēšanas mērķis bija laime. Filozofs Aristotelis savu vissvarīgāko traktātu par ētiku veltīja savam dēlam Nikomaham, lai pamācītu viņu dzīves mākslā. Kāpēc visi tiecas pēc laimes un tik maz cilvēku to sasniedz? Atbildot uz šo jautājumu, Aristotelis norāda uz tikumiem, starp kuriem *enkráteia*, t. i., mērenība ieņem svarīgu vietu. Grieķu vārda burtiskā nozīme ir "valdīšana pār sevi". Tāad mērenības tikums ir spēja valdīt pār sevi, turēt grožos iekāres, ieviest kārtību tajā, ko itāļu rakstnieks Manzoni sauc par "cilvēka sirds jucekli".

Atturība ir mērenības ievērošana visā. Katrā situācijā cilvēkam jārikojas gudri, jo grūti ir uzticēties tādām, kas rīkojas impulsa vai uzbudinājuma vadīts. Cilvēkiem, kuriem trūkst mērenības, nekad nevar uzticēties. Šodien tik daudzi lepojas, ka viņi saka to, ko domā, bet ar mērenību apveltīts cilvēks izvēlas domāt to, ko saka. Vai redzat atšķirību? Neteikt to, kas ienāk prātā... Nē, padomāt, kas man jāsaka. Šāds cilvēks nedod tukšus solījumus, bet uzņemas saistības tādā mērā, kādā spēj tās izpildīt.

Pat tad, kad runa ir par baudām, ar mērenību apveltīts cilvēks rīkojas apdomīgi. Neapvaldītās iekāres un pilnīgā visatļautība galu galā vēršas pret mums pašiem, ieģrūžot mūs apātijā. Cik daudz cilvēku, kas centušies šajā pasaulē izmēģināt visu, ir zaudējuši visam garšu! Lai novērtētu labu vīnu, mums ir jābūt mērenākiem, jo labāk to izbaudīt mazos malciņos, nevis norīt visu uzreiz. To mēs visi zinām.

Cilvēks, kurš praktizē mērenības tikumu, novērtē katru vārdu, domā, ko saka, un neļauj dusmām sabojāt attiecības un saraut draudzības saites, ko atjaunot nav nemaz tik viegli. Īpaši ģimenes dzīvē, kur novājinās savaldība, mēs bieži nespējam pārvarēt spriedzi, aizkaitinājumu un dusmas. Ir laiks sarunām un ir laiks klusumam, bet tam visam ir nepieciešams pienācīgs mērs. Tas attiecas uz daudzām lietām, piemēram, būt kopā ar citiem vai būt vienam.

Ja ar mērenību apveltīts cilvēks spēj kontrolēt sevi, tas nenožīmē, ka vienmēr viņu redzēsīm mierīgu un smaidošu. Dažreiz ir jāprotestē, bet vienmēr pareizā veidā. Tie ir īstie vārdi: pareizais mērs, pareizais veids. Dažkārt aizrādījuma vārdi ir veselīgāki par skābu, aizvainojošu klusēšanu. Šāds cilvēks zina, ka nav nekā sliktāka par citu labošanu, bet viņš arī zina, ka tas ir nepieciešams, jo pretējā gadījumā būtu dota brīvība ļaunumam. Dažos gadījumos mērenības tikumu praktizējošam cilvēkam izdodas saturēt galējības: viņš aizstāv absolūtus principus, pasludina neapstrīdamas vērtības, bet vienlaikus spēj saprast cilvēkus un izrādīt viņiem līdzjūtību. Viņš izrāda empātiju.

Mērenības dāvana ir līdzsvars – īpašība, kas ir gan vērtīga, gan reta. Patiesībā mūsu pasaulē viss tiek virzīts uz pārspilējumu. Turpretī mērenība labi sader ar evaņģēliskām vērtībām, piemēram, maigumu, lēnprātību un diskrētumu. Tas, kurš ir atturīgs, respektē citu cilvēku cieņu, bet nepadara to par katras darbības un katra vārda vienīgo kritēriju. Viņš ir jutīgs, spēj raudāt un nekaunas par to, un viņš nežēlojas par sevi. Uzveikts, viņš atkal ceļas; uzvarēts, viņš spēj atgriezties pie savas iepriekšējās apslēptās dzīves. Viņš negaida aplausus, bet zina, ka ir vajadzīgs citiem.

Brāļi un māsas, nav taisnība, ka mērenība padara cilvēku blāvu un nomāktu. Gluži pretēji, tā ļauj mums labāk izbaudīt dzīves labumus: kopā būšanu pie galda, draudzības maigumu, gudru cilvēku uzticību, spēju apbrīnot radības skaistumu. Laime un mērenība sniedz prieku, kas uzplaukst cilvēku sirdīs, kuri atzīst un novērtē to, kas dzīvē ir vissvarīgākais. Lūgšim Kungu, lai Viņš mums dod šo dāvanu – brieduma dāvanu, briedumu gados, jūtu briedumu, sociālo briedumu – mērenības dāvanu.

Silvija Krivteža

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2024-04/kateheze-tikumi-mereniba-pavests-francisks.html>

Arhibīskaps Rajičs: Mīliet un sargājiet savu dzimteni un viens otru!

Apustuliskā nuncijs Baltijas valstīs arhibīskapa Petara Antuna Rajiča uzruna Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē 2024. gada 21. aprīlī, Labā Gana svētdienā, noslēdzoties viņa apustuliskajai misijai Baltijas valstīs.

Dārgie brāļi bīskapi, priesteri un konsekrētās personas! Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Šajā ceturtajā Lieldienu svētdienā mēs esam sapulcējušies kā ticīga ģimene, lai pateiktos Kungam par daudzajām Viņa dāvanām un šodien īpašā veidā arī lūgtu par jauniem aicinājumiem Baznīcā uz priesterību un uz Dievam veltītu dzīvi. Mēs vēlamies pievienoties Svētajam tēvam un mūsu brāļiem un māsām visā pasaulē, kuri lūdzas šajā nodomā savās draudzēs un kopienās.

Šodien evaņģēlijā dzirdējam Kunga Jēzus vārdus: “Es esmu labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm” (Jņ 10, 11). Kristus apliecina, ka Viņš patiešām ir vienīgais un patiesais Labais Gans, kurš visu savu zemes dzīvi veltīja Tēva gribas īstenošanai, kurš vēlas, lai visi cilvēki tiktu izpestīti un atzītu patiesību (1 Tim 2, 4). Savus vārdus Viņš apstiprināja ar savas dzīves piemēru, jo labprātīgi un ar lielu mīlestību atdeva savu dzīvību pie krusta par mums.

Šajā īsajā fragmentā Jēzus piecas reizes min vārdu “atdot” un

Foto: Rihards Rasnācis

tādējādi atklāj, cik ļoti Viņam rūp savs ganāmpulks un katra avs – gan pazudusī, kuru meklē, līdz to atrod, gan arī tās deviņdesmit deviņas, kuras palika uzticīgas. “Es atdodu” saka Jēzus! Viņš neprasa, Viņš dod. Viņš nepieprasa, Viņš dāvā. Bet ne tādēļ, lai saņemtu kaut ko pretī, ne sava labuma dēļ. Jēzus atdod savu dzīvību par mūsu dzīvību, mīlestības vadīts. Viņš uzskata, ka katra cilvēka dzīvība ir svarīga, un mīl katru no mums tik ļoti, ka ir gatavs labprātīgi atdot sevi mūsu pestīšanai. Tādēļ apmaiņā Viņš piedāvā savu dzīvību, lai ikviens cilvēks justos Dieva mīlēts un nekad nebūtu viens.

Arī šodien Labais Gans meklē mācekļus, kas būtu “labi” tāpat kā Viņš, vienoti ar Tēvu, gatavi klausīties Viņa balsī un sekot Viņa piemēram, atdodot savu dzīvību par citiem. Kristum līdzīga sevis atdošana uz visiem laikiem paliek pilnvērtīgas dzīves likums, kas piepilda ar prieku un padara dzīvi skaistāku, jo mudina mūs kļūt par dāvanu citiem.

Sekojojot Kunga Jēzus piemēram, kurš upurēja sevi par savu ganāmpulku, kas ir Viņa Baznīca, šodien lūgsim mūsu Labo Ganu, lai Viņš sūta jaunus strādniekus savā Baznīcā. Pāvesta Franciska vēstījums šī gada Pasaules lūgšanu dienai par aicinājumiem ir nosaukts šādi: “Cerības svētceļnieki, miera veicinātāji”. Katrs kristietis ir aicināts būt cerības sējējs un miera cilvēks, īpaši tie, kas aicināti uz garīgo kārtu. Jauniešiem pāvests raksta šādus vārdus: “Jaunajiem cilvēkiem, īpaši tiem, kuri jūtas attālināti vai neuzticas Baznīcai, vēlos teikt: ļaujieties Jēzus valdzinājumam, uzdodiet Viņam savus svarīgos jautājumus, caur Evaņģēlija lappusēm ļaujiet sevi satraukt Viņa klātbūtnei, kurš vienmēr mūs ievēd labumu nesošā krīzē. Viņš ciena mūsu brīvību vairāk nekā jebkurš cits, Viņš sevi neuzspiež, bet piedāvā: dodiet Viņam vietu, un jūs atradīsiet savu laimi, sekojot Viņam, un, ja Viņš to lūgs, pilnībā atdodot sevi Viņam” (Pāvests Francisks, Vēstījums 61. Pasaules lūgšanu dienai par aicinājumiem, 2024. gada 19. marts). Pilnīga sevis atdošana Kungam Jēzum priesterībā vai Dievam veltītajā dzīvē patiešām ir kaut kas cēls un skaists, kas mūs vērš uz debesīm, dara mūs par Dieva līdzstrādniekiem un Viņa mācekļiem šajā pasaulē, kas aicināti tiekties uz Dieva Valstības skaistumu.

“Es esmu labais gans” ir visneaizsargātākais un atbrūņojošākais tituls, kādu Jēzus sev piešķīra. Viņa valdzinājums un pievilcības spēks nāk no Viņa drosmes un dāsnuma. Tāpēc Dieva darbs vienmēr un mūžīgi ir –

atdot dzīvību. Jēzus nenāca, lai nestu jēdzienu vai likumu sistēmu, bet lai nestu vairāk dzīvības (sal. Jņ 10, 10); lai veicinātu dzīvības attīstību, izaugsmi, uzplaukumu visās tās formās.

“Es atdošu savu dzīvību” nozīmē: es jums dodu savu īpašo veidu, kā mīlēt un cīnīties, jo tikai tā jūs spēsiet stāties pretī tiem, kas mīl nāvi, pretī mūsdienu vilkiem. Jēzus pretstata īsta gana tēlu algotņa tēlam, kurš, redzot vilka tuvošanos, pamet aitas un bēg, jo viņam aitas nerūp. Turpretī labajam ganam katra avs ir svarīga. Dievam rūp visa Viņa radība, un Viņš it kā katram no mums atkārtoti: tu esi man svarīgs. Un es parūpēšos par tavu laimi. Jā, vilki ir, bet viņi neuzvarēs. To skaits var būt lielāks par jēru skaitu, taču tie nav stiprāki. Jo jēri nāk, bet ne vieni, tie nes sevī daļiņu Dieva, viņi ir stipri Dieva spēkā, dzīvi Viņa dzīvībā.

Dārgie Latvijas Baznīcas brāļi un māsas! Jūs esat šī lielā mantojuma – ticības Dievam un vienotības ar Pētera Krēslu Romā, mantinieki. Laiks ir sarežģīts, un šodien Baznīca, lai arī netiek vajāta kā pagātnē, bieži saskaras ar dažādiem ticības izaicinājumiem. Kungs varbūt neprasīs, lai mēs kļūstam par mocekļiem un mirstam Viņa dēļ, bet Viņš noteikti prasīs, lai mēs dzīvojam un liecinām par Viņu ar savām mazajām un lielajām izvēlēm un ar to, kā mēs dzīvojam savu dzīvi. Tāpēc mums vienmēr būs vajadzīgi jauni priesteri, Dievam veltīti vīrieši un sievietes, kuri būs Dieva mīlestības un Viņa žēlsirdības liecinieki.

Noslēdzot savu apustuliskā nuncijsa misiju jūsu skaistajā zemē, es lūdzu par jums visiem, lai jūs vienmēr paliktu uzticīgi Dievam, katoļu Baznīcai un Svētajam tēvam, vienmēr mīlot viens otru, patiesi mīlot visas tautas un visas nācijas – arī tos, kuri neatlīdzina ar mīlestību – vienmēr meklējot visu cilvēku augstāko labumu, lai citi jūtos atpazītu patiesus Dieva dēlus un meitas.

Mīliet un sargājiet savu dzimteni Latviju! Nekad neaizmirstiet savu smago un sāpīgo vēsturi un to, cik daudzi no jūsu senčiem brīvprātīgi atdeva savas dzīvības, lai jūs šodien varētu dzīvot savā neatkarīgajā, demokrātiskajā un kristīgajā tēvzemē. Jūsu vēsturē gūtā mācība palīdzēs jums palikt uz pareizā ceļa, kas ved uz brīvību, taisnīgumu un mieru visiem šodien un arī nākotnē. Pasaulē nekas nevar aizstāt patiesu brīvību, ko dāvā Dievs. Un patiesa brīvība nāk tad, kad esam brīvi no ikviena grēka, ļaunuma, melu, netaisnības, samaitātības un egoisma ietekmes un dzīvojam, ievērojot atturību, taisnīgi un dievbijīgi (sal. Tit 2, 11-14), kā

Kristus sekotāji, kurš mūs ir atbrīvojis, lai mēs būtu brīvi (sal. Gal 5, 1).

Tāpēc vienmēr dzīvosim patiesībā, brīvībā un mīlestībā. Ceļš uz šo brīvību un Dieva valstības godību vienmēr ir grūts un dzīves krustiem klāts, tomēr katrs krusts vienlaikus ir kāpnes, kas palīdz mums uzkāpt debesīs, svētajā vietā, kur mājo un mūs gaida Dievs.

Izsakot jums visiem dziļu pateicību par jūsu ticību Dievam, uzticību Baznīcai un sirsnīgo mīlestību pret Svēto tēvu, viņa vārdā dodu jums visiem īpašu svētību. Lai Vissvētākā Jaunava Marija, Dieva Māte un Aglonas Dievmāte, vienmēr aizlūdz par jums sava Dēla Jēzus priekšā. Lai Dievs svētī jūs visus un visu Latviju! Amen.

<https://katolis.lv/2024/04/arhibiskaps-rajics-miliet-un-sargajiet-savu-dzimteni-un-viens-otru/>

ALFA KURSS MŪSU DRAUDZĒ

No šī gada 21.janvāra līdz 21.maijam notika kārtējais Alfa kurss mūsu draudzē, pēc kārtas 26. Šoreiz astoņi cilvēki saņēma apliecības par kursa noklausīšanos. Divi cilvēki tika uzņemti draudzē, lai sagatavotos kristīgām iniciācijām.

Dažu Alfa kursa apmeklētāju liecības

Kā es nokļuvu Alfa kursā?

Baznīcas sludinājumos atkārtoti aicina uz Alfa kursu. Kas tas tāds? Jauniešiem?

Nākamajā svētdienā jau aicina paši *Alfieši*. Iedomājos, varbūt aiziet? Nu labi apskatīšos, kas tas ir, ja neuzrunās, varu arī neiet. Ieeju Alfas kursa norises vietā, kur pretī man ir daudz smaidošu skatienu un smaidu. Un ļoti, ļoti sirsnīga sagaidīšana, ar klātiem galdiem un sirsnīgām sarunām. Visi smaidīgi, sirsnīgi sarunājās. Neskatoties, ka biju viesis, sajutos kā mājās.

Ko es ieguvu?

Ļoti daudz pozitīvu emociju, jaunas zināšanas. Iespēju klātienē aprunāties ar priesteriem, uzdot neskaidros jautājumus par ticību, baznīcu, dzīvi. Vēl fantastisku nedēļas nogali Jūrmalā, ar priesteriem Jāni, Valteru, māsu Deogrāciju un Alfas fantastisko komandu. Tur notika individuāls aizlūgums par katru no Alfiešiem. Pavadijām divas ļoti interesantas, intensīvas un piepildītas dienas ar izzinošām lekcijām. Šī nedēļas nogale personīgi man bija kā "restarta programma", pēc kuras jutos ļoti piepildīta, līdzsvarota un harmoniska, tāds iekšējs miers sen man nebija bijis.

Ar šo brīnišķīgo cilvēku starpniecību, sajutos vairāk iederīga Alberta draudzē. Baznīcā ienākot jūtos starp savējiem un līdzīgi domājošiem, vienotiem. Visiem sirsnīgi iesaku atrast ceļu uz Alfa kursu, kas tuvina mūs pie Dieva, palīdz atrast un spēcināt pašiem sevi.

Edīte

Baznīcās *apgrozos* kopš mazām dienām, bet tagad bija pienācis brīdis, kad vēlējos atjaunot, padziļināt ticību, kā arī aktīvāk iesaistīties draudzes dzīvē. Svētdienās apmeklēju dievkalpojumus, tāpat arī baznīcas svētku dienās, bet ar to vien nepietika. Nejutos īsti piederīga nevienai draudzei. Biju dzirdējusi par Alfa kursiem citās draudzēs un, ka Alfa kursi ir ļoti labi, lai veidotu draudzīgas attiecības ar draudzes brāļiem un māsām. Un es tādas vēlējos. Tad vienu dienu sadzirdēju no priestera, ka arī Alberta draudzē tiks rīkoti Alfa kursi. Šoreiz sakrita gan laiks, gan vieta, ka es varēju piedalīties! Esmu ļoti priecīga par šo pieredzi. Tagad jūtos draudzei piederīgāka. Sajūta, ka Dievs ir tuvāk caur šiem brāļiem un māsām! Redzēju, kā Dievs caur viņiem darbojas savā īpašā veidā. Katrs ir atradis sev piemērotu kalpošanas veidu un tas ir tik brīnišķīgi, ka var

darīt to, kas sagādā prieku un tā iepriecināt arī citus! Sestdienas talkā tiku sakopt pie baznīcas skaistāko vietu dārzā. Pavisam nejauši. Bet Dievam jau nekas neesot nejauši. Šķiet brīnumi pēc Alfa kursa arvien turpinās. Tāpēc es iesaku ikvienam apmeklēt Alfa kursu. Nebaidīties no nekā. Draudzes māsas un brāļi uzņem uzreiz ikvienu kā savējo! Mēs esam tik atšķirīgi gan savos ticības meklējumos, gan kā personības, bet ikviens tiek uzņemts, apčubināts, pabarots gan ar zupu, gan garīgo barību! Mīļš paldies par šo Alfa kursu organizatoriem!

Esmeralda

Ja man kāds cilvēks jautātu, - vai Alfa kurss būtu noderīgs arī man? Es atbildētu tā: ja tu esi ticīgs, -JĀ, ja tu esi neticīgs -JĀ, ja tu esi ticības ceļa sākumā, -JĀ, ja esi jau nobriedis kristietis, arī tad, - JĀ, ja meklē savu vietu un kalpošanu draudzē, - noteikti JĀ, ja ticības ceļā esi paguris un jūties vientuļš, - pilnīgi noteikti JĀ!

ALFĀ es personīgi satiku visus šos tik dažādos cilvēkus, no kuriem katrs atrodas savā ticības ceļa posmā. Katrs ar savu brīnišķīgo un arī atšķirīgo redzējumu par to, kā Dievs darbojas mūsu dzīvēs.

Man patika ALFA kursa formāts – iesākumā kopīga maltīte un ikdienišķas sarunas, kas palīdzēja mums iepazīties un sadraudzēties. Maltītei sekoja slavēšana, tad priestera vai kāda uzaicināta pieredzējuša

kristieša liecība vai uzruna un atbildes uz jautājumiem. Pēc tam notika dalīšanās mazajās grupās, kurās pārrunājām dzirdēto un dalījāmies viens ar otru ar savu dzīves pieredzi. Daloties, es citos ieraudzīju sevi un kāds varbūt manā dzīves situācijā ieraudzīja sevi. Tas bija vienkārši un jauki un es iedomājos, ka arī Kristus kopā ar saviem mācekļiem vienkāršībā ēda, sarunājās, smējās – bija kopā ar savējiem, aizlūdza par viņiem, mācīja viņus.

Liels prieks bija par to, ka daudzas reizes kopā ar mums bija priesteris Valters, kuram katrs varēja uzdot visdažādākos jautājumus par ticības ceļu. Un neviens uzdotais jautājums priesterim nešķīta muļķīgs vai bērnišķīgs, vai kā citādi neiederīgs.

Brīnišķīgs piedzīvojums bija 2 dienu nedēļas nogale Dzintaros, kad varējām aizmirst par ikdienas rūpēm, jo par mums rūpējās ALFAs komanda. Tās bija no rīta līdz vakaram piepildītas dienas – kopīgas maltītes, sarunas, lekcijas, dalīšanās, pastaigas, aizlūgšanas, slavēšanas, filmu skatīšanās.

Mani personīgi ļoti uzrunāja individuālās priestera aizlūgšanas tieši manās vajadzībās. Esmu 5 bērnu mamma un vienmēr ir jārisina kādas no viņu problēmām, diemžēl bieži aizmirstot par sevi. Atzīšos godīgi, ar Svētā Gara palīdzību es beidzot ieraudzīju savas vajadzības, spēju tās nosaukt vārdā un runāt par tām.

Ļoti dziļas pārdomas man radās pēc filmas noskatīšanās par

apustuli Pāvilu. Es domāju par to, cik tomēr grūti bija pastāvēt par savu ticību Kristus laikā. Un skatoties šodienā, liela daļa manu problēmu kļūst pavisam sīkas. Un es iedomājos, ja man nāktos dzīvot apustuļu laikos un piedzīvot tik lielas vajāšanas, vai es tik kaismīgi runātu par savu ticību, kā es to daru tagad. Es sapratu cik svarīgi ir savu ticību nosargāt līdz savas dzīves beigām. Tas tomēr nav viegls uzdevums... Ko lai saku, esmu atradusi ALFU, un tur ir cilvēki ar kuriem kopā varētu izdoties nosargāt ticību!

Piecu bērnu mamma
Foto: Sandra Kuzņecova

LABĀ GANA SVĒTDIENA

Šajā dienā visā pasaulē lūdzamies par aicinājumiem uz priesterību un klosterdzīvi.

Mūsu draudzē notika konsekrēto personu un jauniešu tikšanās, kura sākās **plkst. 18.00** ar Svēto Misi, kurā muzicēja šīs draudzes un citu Rīgas arhidiecēzes draudžu jaunieši.

Dievkalpojumam sekoja kopīga agape un draudzīgās sarunas. Pr. Jānis Meļņikovs sniedza mums arī mazu ieskatu par pāvesta vēstījumu.

Šādi notikumi ļoti labi atspoguļo laju sadarbību baznīcā un iespēju vienam otru stiprināt ticībā. Būsim cerības liecinieki!

Marika

KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ 2024.GĀDĀ:

6. jūlijā	plkst. 11:00	Mārupes kapos (vada tēvi jezuīti)
6. jūlijā	plkst. 13:00	Jaunmārupes draudzes Mazcenu kapos (vada tēvi jezuīti)
6 jūlijā	plkst. 10:00	Piņķu kapos
6. jūlijā	plkst. 12:00	Pleskodāles kapos
27. jūlijā	plkst. 12:00	Ziepniekkalna kapos

Liturgiskais kalendārs

23. maijs, ceturtdiena – Mūsu Kungs Jēzus Kristus, Augstais un Mūžīgais Priesteris, svētki.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

26. maijs, svētdiena – VISSVĒTĀ TRĪSVIENĪBA, obligātas svinības.

Sv. Mises kā svētdienās.

30. maijs, ceturtdiena – Kristus Vissvētā Miesa un Asinis, obligātas svinības.

Sv. Mises: **8.00, 11.00 un 18.00** - pēc sv. Mises būs Euharistiskā procesija.

31. maijs, piektdiena – Vissvētās Jaunavas Marijas apmeklēšana, svētki.

Sv. Mises: **8.00 un 18.00.**

1. jūnijs, sestdiena – Sv. Justīns, moceklis, piemiņas diena.

Sv. Mises: **8.00 un 17.00** (svētdienas sv. Mise).

3. jūnijs, pirmdiena – Sv. Kārlis Lvanga un viņa biedri, mocekļi, piemiņas diena.

Sv. Mises: **8.00 un 18.00.**

5. jūnijs, trešdiena – Sv. Bonifācijs, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

7. jūnijs, piektdiena – Vissvētā Jēzus Sirds, lieli svētki.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

8. jūnijs, sestdiena – Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgā Sirds, piemiņas diena.

Sv. Mises: **8.00 un 17.00** (svētdienas sv. Mise).

11. jūnijs, otrdiena – Sv. Barnaba, apustulis, piemiņas diena.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

13. jūnijs, ceturtdiena - Sv. Antons no Padujas, priesteris un
Baznīcas doktors, piemiņas diena. Sv. Mises: **plkst. 8.00
un 18.00.**

21. jūnijs, piektdiena – Sv. Aloīzijs Gonzaga, mūks, piemiņas
diena.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

24. jūnijs, pirmdiena – Sv. Jāņa Kristītāja dzimšana, svinības.

Sv. Mises: **8.00 un 18.00.**

28. jūnijs, piektdiena – Sv. Irenejs, bīskaps un moceklis,
piemiņas diena.

Sv. Mises: **plkst. 8.00 un 18.00.**

29. jūnijs, sestdiena – Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils, obligātās
svinības.

Sv. Mises: **8.00, 11.00 un 17.00.**

Litānija Vissvētās Jēzus Sirds godam:

no pirmdienas līdz sestdienai – pēc Sv. Mises plkst. 8:00,

svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9:00.

**No 1.jūlijā līdz 31.augustam no pirmdienas
līdz sestdienai svētās Mises būs tikai vakarā!**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !